Morgenstjernen

Organ for
Jesu Kristi Kirke av Sidste Dages Hellige

*„Gjør det bekjendt over Land og i By
Herren har talet paany!"*

NUMMER 21 | 1. NOVEMBER 1923 | 2. AARGANG

Alberta Tempels indvielsesbøn i Cardston, Canada, 26. august 1923.

Av præsident *Heber J. Grant.*

O Gud, du evige Fader, vi, dine tjenere og tjenerinder, takker dig i din elskelige søns Jesu Kristi navn, av vort ganske hjerte, at vi har dette privilegium at være i dette utvalgte land i denne dag for at indvie til dit hellige navn et tempel for den levende Gud.

Vi takker dig, o Gud, du evige Fader, at du og din søn, Jesus Kristus, besøkte den unge gut Joseph Smith jr. og at han blev belært av dig og av din elskelige søn.

Vi takker dig at du sendte din tjener Johannes den døper, og at han la sine hænder paa Joseph Smith og Oliver Cowdery og ordinerte dem til det aaronske eller det lavere prestedømme.

Vi takker dig at du sendte dine tjenere, Peter, Jacob og Johannes, Jesu Kristi apostle, som virket med Frelseren i kjødet og efter hans korsfæstelse, og at de ordinerte dine tjenere, Joseph Smith og Oliver Cowdery, til vor Herres Jesu Kristi apostle og gav dem det hellige melchisedekske prestedømme, ved hvilken fuldmakt og apostelskap vi indvier til dig i denne dag denne hellige bygning.

Vi takker dig for dine tjenere, profeten og patriarken, Joseph Smith og Hyrum Smiths opriktighet og opofrelse. Vi takker dig at de virket for din gjerning alle deres livs dage, fra Jesu Kristi evangeliums gjengivelse til deres martyrdød, og

at de var trofaste endog til at besegle sine vidnesbyrd med sit blod.

Vi takker dig for dine tjenere, Brigham Young, John Taylor, Wilford Woodruff, Lorenzo Snow og Joseph F. Smith, som har staat som hode for din kirke siden din tjener Joseph Smith's martyrdød, og som har ledet og undervist dit fok formedelst din Helligaands inspiration, og som har utsendt repræsentanter for at proklamere det evige evangelium i næsten alle land og klimater.

Vi takker dig for alle trofaste medlemmer av kirkens første præsidentskap og for apostlerne i denne siste husholdning, og for hver og alle trofaste mænd som har virket som kirkens generalautoriteter.

O, Gud, vor evige Fader, vi beder dig at velsigne kirkens præsidentskap, dine tjenere, Heber J. Grant, Charles W. Penrose og Anthony W. Ivins. Maa disse mænd, o Fader, dag for dag, være ledet formedelst din Helligaands vise raad og maa de være saa sterkt forbundne, at de ikke kan adskilles. Maa de se øie til øie i alle foretagender for at opbygge Jesu Kristi Kirke paa jorden.

Velsign, o Fader, hver og alle av apostlerne, den præsiderende patriark, de syttis første raad, og de præsiderende biskopper. Vi ber dig specielt, at du vil rikelig velsigne præsident Charles W. Penrose og ældsterne Reed Smoot, Orson F. Whitney og David O. MecKay, som ikke er istand til at være tilstede ved denne leilighet.

Vi ber dig inderlig at velsigne dem som præsiderer i alle Zions staver og i alle din kirkes ward og grener, og over prestedømmets forskjellige kvorumer, enten det er det melchisedekske eller det aaronske prestedømme.

Velsign dem som præsiderer over kirkens missioner i den ganske verden og likeledes alle dine tjenere og tjenerinder som er gaat ut for at proklamere til verdens indbyggere om livets og frelsens plan, der er gjenoprettet paa jorden.

Velsign dem, o Fader, som er kaldte til at præsidere og arbeide i dette tempel og likeledes i andre templer der er opreist til dit hellige navn i Zions land og paa Hawaiiaøerne. Vi takker dig for alle templer der er opreist i denne siste husholdning, og vi ber dig at du vil rikelig velsigne alle dem som

skal virke i dem. Vi ber at den samme gode aand, som er tilstede i alle templer som hittil er opreist, maa være med alle dem som skal arbeide i dette hellige hus.

Velsign dem som præsiderer og arbeider i kirkens skoler, der er etablert fra Kanada i nord til Mexiko i syd og paa Stillehavets fjerne øer.

Velsign, o Fader i himmelen, alle dine tjenere og tjenerinder som holder ansvarsfulde stillinger i kirkens forskjellige hjælpeorganisationer, i de kvindelige hjælpeforeninger, i søndagsskolerne, i utdannelsesforeningerne og i religionsklassens organisationer. Velsign en og hver som arbeider for medlemmernes fordel, saavel som for medlemmerne selv i disse organisationer.

Vi takker dig at din tjener, præsident John Taylor, og mange andre av Kanadas beboere, kom til kundskap om evangeliet og stod trofast til deres livs ende. Vi takker dig vor Fader og vor Gud, for de som nu lever, som annammet evangeliet i dette gode land og andre som har utvandret fra De Forenede Stater og andre land til Kanada, og at de nu kan ha det privilegium at indgaa i dette hellige hus og arbeide for deres forfædres frelse.

Vi takker dig, o Gud, for inspirationen ved hvilken din trofaste og flittige tjener, præsident Joseph F. Smith, var bevæget til at foreslaa bygningen av et tempel i dette gunstige land, og at han hadde det privilegium at besøke denne grund, som templet nu staar paa, og indvie samme for opreisning av et tempel til den høieste Gud.

Vi takker dig for din tjener, præsident Charles O. Cards lange og trofaste og flittige arbeide, som var pionær paa dette sted og efter hvem denne by fik sit navn, og for de trofaste og flittige mænd som har arbeidet i de præsiderende bestyrelser i Zions staver, etablerte her i Alberta.

Vi takker dig, o Gud, vor evige Fader, at Palestinas land, landet hvor vor Frelser og Forløser virket i kjødet, hvor han gav livets og frelsens plan til verden, nu er forløst fra den vantroendes trældom, og er nu under beskyttelse av det store, oplyste og frihetselskende land, Stor-Britannien. Vi anerkjender din haand, o Gud, i de underfulde foretagender som har ledet op til at Judas land er delvis gjenoprettet, og vi ber dig

inderlig, o Fader, at jøderne maa i en nær fremtid bli samlet hjem til deres fædres land.

Vi takker dig at dine tjenere, profeterne Joseph Smith og Brigham Young, var paavirket til at sende apostler til Jerusalem for at indvie det land for jødernes tilbakevendelse.

Vi anerkjender din haand, o Gud, vor himmelske Fader, i denne kjendsgjerning, at en av fordelerne fra den store verdenskrig, som jordens nationer nylig gjennemgik, er anledningen skjenket jøderne til at vende tilbake til deres fædres land.

Vi ber dig inderlig, vor Fader i himmelen, at seiren som kom til de allierte maa lede til tiltagende frihet og fred i alle jordens nationer.

Vi ber dig at du vil velsigne konger, regenter og ædle folk i alle nationer, at de maa administrere i retfærdighet og gi frihet til folkene som de regjerer over.

Vi takker dig at retfærdighetens aand har gjort sig gjældende hos de britiske regenter, og vi ber dig ydmygt at denne store nations folk, og verdens folkeslag forøvrig, maa overkomme egenkjærlighet og avstaa fra strid, kiv og al bitterhet, og at de maa vokse og tilta at elske landet i lojalitet og fædrelandskjærlighet, og i bestemmelsen at gjøre det som er ret.

Vi ber dig inderlig, Gud i himmelen, at Kanada's befolkning altid maa søke til dig for ledelse og instruktion, at din erklæring, at det amerikanske fastland er et utvalgt land fremfor alle andre land, og at dit løfte, at landet skal være beskyttet mot alle fiender, hvis folket tjener dig, maa gaa i opfyldelse, og at folket maa vokse i makt, og styrke og herredømme, og fremfor alt, at elske din sandhet.

Vi takker dig, o Fader i himmelen, for den gode behandling som de av dit folk, der er utvandret til dette land har mottat av Kanada's regjering, og vi ber dig ydmygt at hjælpe dine sønner og dine døtre som har paatat sig dit navn, at de maa leve et retfærdigt liv og fortsætte at erholde dette lands befolknings velbehag, og fortjene samme, paa grund av deres gode gjerninger.

Vi takker dig, o Gud, at din søn, vor Forløser, efter at være korsfæstet og at ha nedlagt sit liv for verdens synder, aapnet fængslets døre og forkyndte omvendelsens evangelium til dem,

som hadde været ulydige i Noah dage, og at han sidenefter kom til Amerikas land, hvor han oprettet sin kirke og utvalgte disciples til at lede samme.

Vi takker dig for gjengivelsen av din søns Jesu Kristi evangeliums ordinanser til jorden, hvorved mænd og kvinder i virkelighet kan være frelsere paa Zions bjerg, og hvor de kan indgaa i dine hellige templer og utføre de nødvendige ordinanser til frelse for dem, som er døde uten kundskap om evangeliet.

Vi takker dig, o Fader, fremfor alle ting, for din søns Jesu Kristi evangelium, og for den levende Guds prestedømme, og at vi er blit delaktig i samme, og har en urokkelig kundskap om guddommeligheten av dette verk hvilket vi virker for.

Vi takker dig for din søns Jesu Kristi ord til profeten Joseph Smith og Sidney Rigdon: «Og dette er evangeliet, det glade budskap, som røsten fra himmelen vidnet for os, at han kom til verden, nemlig Jesus, for at bli korsfæstet for verden og bære dens synder og helliggjøre og rense den fra al uretfærdighet; at alle kunde bli frelste ved ham, som Faderen har git i hans makt, og skabt ved ham, han som herliggjør Faderen og frelser alle hans hænders gjerninger.»

Vi takker dig, o Fader, at du sendte din søn Jesus Kristus for at besøke dine tjenere, Joseph Smith og Oliver Cowdery, i Kirtland tempel, det første tempel opreist av dit folk i denne siste husholdning. Vi takker dig for de ord vor Forløser uttalte i det tempel:

«Jeg er den første og den siste, jeg er den som blev ihjelslaat og jeg er eders talsmand hos Faderen. Ser, eders synder er eder tilgivne, I er rene for mig, opløfter derfor eders hoder og fryder eder; la eders brødres hjerter fryde sig, og la mit ganske folks hjerter fryde sig, de som har av al makt bygget dette hus til mit navn, ti ser, jeg har antat dette hus, og mit navn skal være her og jeg skal aabenbare mig til mit folk i dette hus,»

Vi takker dig, o Gud, at du ved din Helligaands vidnesbyrd har tilkjendegit, at disse forskjellige templer, som er opreiste fra Kirtlands dage til nuværende tid, er antagelige for dig.

Vi takker dig ogsaa at du sendte dine tjenere, Moses og Elias, til Kirtlands tempel for at meddele dine tjenere, Joseph

og Oliver, alle Jesu Kristi evangeliums husholdnings nøkler, fra fader Adams dage ned til den nuværende husholdning, hvilken er tidernes fyldes husholdning.

Vi takker dig at gjennem Elias's besøk, din tjener Malakias's forutsigelse — at fædrenes hjerter skulde bli vendt til barnene og barnenes hjerter til fædrene, at ikke jorden skulde slaaes med ban — er blit opfyldt i vor tid, og at vore hjerter virkelig er vendt mot vore fædre; og vi glæder os mer end vi kan tilkjendegi, at vi kan, formedelst Jesu Kristi evangeliums ordinanser, bli vore forfædres frelsere.

Vi takker dig, o Gud, av vort ganske hjerte for dine tjenere, Joseph Smiths og Sidney Rigdons vidnesbyrd: «Og se, efter de mange vidnesbyrd, der er git om ham, er dette som vi gir det siste av dem alle, nemlig: at han lever; ti vi saa ham hos Guds høire haand og vi hørte røsten vidne, at han er Faderens Enbaarne, at ved ham og formedelst ham og av ham er verdenerne blit til og skabte, og deres indvaanere er avlet som sønner og døtre av Gud.»

Vi takker dig, o Fader, for den kundskap vi har, at du lever, og at din søn Jesus Kristus er vor Forløser og vor Frelser, og at din tjener, Joseph Smith jr., var og er den sande og levende Guds profet. Og, o Fader, maa vi bestandig være sande og trofaste til din søns Jesu Kristi evangelium, aabenbart gjennem din tjener Joseph.

Vi ber dig inderlig, o Herre, at du vil stoppe ødelæggerens haand blandt Lehis efterkommere som bor i dette land, at de maa formeres og tilta i styrke og helbred, at de, som et folk, ikke maa utdø, men at fra nu av, de maa tilta i antal og i styrke og i indflydelse, at alle de store og herlige løfter git angaaende Lehis efterkommere, maa bli opfyldte i dem; at de maa vokse i legemlig og aandelig styrke og fremfor alt i at elske dig og din søn og tilta i driftighet og i trofasthet til at holde budene som er kommet til dem gjennem Jesu Kristi evangelium, og at mange av dem maa endnu ha anledning til at indgaa i dette hellige hus og motta ordinanser for sig selv og deres avdøde forfædre.

Vi ber dig, o Fader, at velsigne dette land at det maa være fruktbart, at det maa yde i overflod, og at alle som opholder sig her maa ha fremgang i retfærdighet.

Velsign dit folk overalt paa den ganske jord. Fortsæt at ihukomme dine Hellige i bjergenes dale, hvortil de var ledet formedelst din goddommelige ledelse, og hvor det største av alle templer i denne husholdning er opreist, og hvor du har velsignet dit folk og git dem fremgang, endog mer end nogen kunde forvente.

Vi ber dig specielt, o Fader i himmelen, at velsigne dit folks ungdom i Zion og i hele verden. Beskyt dem fra motstanderen og fra onde og listige mennesker. Hold dit folks ungdom, o Fader, paa den trange og rette vei som leder til dig, og bevar dem fra de snarer som lægges foran deres føtter. O Fader, maa vore barn vokse op i vor Herres Jesu Kristi lære. Gi dem et vidnesbyrd om guddommeligheten av dette verk, likesom du har git os, og bevar dem i renhet og sandhet.

Vi takker dig nu, og Gud, vor evige Fader, for dette vakre tempel og den grund hvorpaa det staar, og vi indvier bygningen og dets grund, med alt dets inventar og alt som tilhører det, fra dets grundvold til dets tak, til dig, vor Fader og vor Gud. Og vi ber dig ydmygt, o Gud, du evige Fader, at motta det og helliggjøre det, og at indvie det ved din aand for de hellige hensikter, som det er bygget for.

Vi ber dig at gjøre os istand til at vokte dette hus, saa at intet urent skal komme herind. Maa din aand altid dvæle i dette hus og hvile paa alle som skal virke som embedsmænd og arbeidere heri, saavel som paa alle som skal komme her for at utføre ordinanser for de levende eller for de døde.

Maa din fred altid forbli i denne hellige bygning, at alle som kommer hit maa delta av fredens aand, og av den gode og himmelske indflydelse som dine Hellige har erfaret i andre templer. Beskyt denne bygning fra ødelæggende makter og elementer.

Maa alle som kommer paa grunden omkring dette tempel, enten medlemmer av Kristi Kirke eller ikke, føle dette velsignede og hellige steds gode og fredelige indflydelse.

O, Gud, vor himmelske og evige Fader, helliggjør disse ord vi har uttalt, og anta indvielsen av dette hus og denne grund, som vi har indviet til dig formedelst den levende Guds prestedømme som vi holder, og vi ber dig inderlig, at denne hellige bygning maa være et værdigt sted hvor din Søn kan aaben-

bare sig og belære dine tjenere og i hvilket du skal behage at dvæle.

Alt dette ber vi dig om med det hellige prestedømmes fuldmakt og i din enbaarne søns Jesu Kristi vor Forløsers navn. Amen og amen.

Reiser i misjonsmarken.

Søndag den 14. oktober reiste ældste Axel Nylander og jeg med vore familier til Odalen og avholdt et møte i søster Ellen Nielsens hjem. Der var mange fremmede tilstede, og en rik del av Guds aand gjorde sig gjældende og de tilstedeværende var meget interesserte. Vi reiste hjem samme aften efter en meget hyggelig tid.

Lørdag den 20. oktober reiste søster Sigrid Holtan til Røyken og opsøkte søskende der og arrangerte møte for søndag. Ældste Nylander og jeg reiste derut søndag eftermiddag og avholdt nadverdmøte med de hellige klokken 5 i broder Johan Isaksens hjem. Klokken 7 avholdt vi et møte hvor der var mange tilstede, og de fremmede var meget opmerksomme. Søskende blev opmuntret og var meget glad over vort besøk. Broder Isaksen blir snart 88 aar gammel og har ligget tilsengs i næsten 7 aar, men han er meget lykkelig og tilfredsstillet i at han hadde et vidnesbyrd om Jesu Kristi evangelium.

Vi fandt at de hellige, som bor paa disse steder, er trofaste til evangeliet, og ser hen til den dag, da de skal faa missionærer til at virke iblandt sig. Der er ogsaa mange opriktige sandhetssøkende mennesker, som ønsker at høre evangeliet, men arbeiderne er for faa i dette land til at bringe dette glade budskap til alle.

Der var ingen møter avholdt i Kristiania den 14. og den 21. oktober paa grund av lokalets oppudsning, og vi benyttet anledningen til at besøke søskende paa landet, som sjelden faar høre missionærer.

A. R. P.

Smaa feil, som man hengir sig til, er smaa tyve, der lukker op for større.

Vor dypeste glæde.

Ved *Carl M. Hagberg.*

Det kan trykt sies, at De Sidste Dages Hellige har glæder, som ingen anden eier. Det fik Herrens disciple kjende straks de traadte ut i verden i hans tjeneste og med hans fuldmakt: «Se, jeg gir eder makt til at træde paa slanger og skorpioner og over al fiendens kraft, og slet intet skal skade eder. Dog glæder eder ikke derover, at aanderne er eder underdanige, men glæder eder mere, at eders navne er skrevne i Himlene.»

Disciplene merket nemlig, at de onde aander maatte vike, naar de kom i hans navn. Og saa er det den dag idag. Mot ond verdensmakt utenfra eller indenfra er der ingen raad at faa i verden eller av verden. Vi maa før eller senere maaske gi tapt og gi os i deres tjeneste. Hvor har de ikke huseret ut over al verden, og hvor kan de ikke og det paa kort tid lægge det sterkeste og stolteste menneskeliv øde.

Du maa i saa tilfælde se til om du kan finde nogen redning i eller om dig selv mot ondskapen. Er den ikke som en hel hær der beleirer dine tanker, dine handlinger, til skam, smerte og sorg. Du sier klagende: Jeg mente det saa vel, jeg trodde saa godt og jeg har saa gode forsætter. Og allikevel blev jeg drevet med. Alle de vakre ønsker og alle de gode ord og store forsætter, hvad blev disse til? Fald paa fald. Hvor villig var ikke aanden, det skrøpelige kjøt fik dog tilsist overhaand. Og saa opgav du kampen og saa sa du kanske til dig selv: Det nytter ikke. Men hjertet krympet sig og krymper sig derunder. Men naar vi faar liv i Gud faar vi forbindelse med Kristus og som et trylleslag blir alt forandret. Vi vandt seier over det onde. De onde aander maatte vike, intet kunde staa sig mot Guds vældige kraft. Men dette hører til vor store glædelige opdagelse naar Gud faar sin vilje med os. Et nyt liv begynder, et liv vistnok i forsakthet og frykt og uro mangen en gang. Men vi merker til vor fryd at det gode fik dog og faar dog overtaket og vandt dog seier. Han har ret den discipel som sier: «Vor tro er den seier som har overvundet verden, en seier hvis glæde varer ved, gir nyt mot og nyt haab.»

Og der er noget der er endnu større end dette. For vi merker allikevel snart hvad vi alle maa gjennemgaa, at vi i det liv vi lever hernede, ikke naar frem til vort maal. Vi kommer til det punkt i vort liv, da vi med skam og sorg føler at livet ikke blev hvad det skulde. Men da skal vi i troen paa vor Herre og Frelser, der lever og styrer alt, vite der kommer et liv efter dette. At om vi har forlist en god del, det beste er dog tilbake. Det liv som oprinder naar vi med egne øine faar se, at vore navne er skrevet i Livsens og Lammets bok, og at det liv der kommer, er et liv i herlighet og lykke hjemme hos Herren. Men dette glemmer vi saa altfor ofte. Og det er dette Jesus saa alvorlig minder os om, naar han i ydmyghet paakalder sin Fader sigende: Jeg priser dig Fader, himmelens og jordens Herre, at du har skjult disse ting for vise og forstandige og aabenbaret de umyndige dem. Ja, Fader, ti det var saaledes behagelig for dig.

Gud gi at vi kan faa vore øine oplatt for de evige og urokkelige værdier der er gjemt for os og forvaret for os hos ham, der har bragt det evige livs haab. For i dette haab ligger en evighet bevaret.

Og dette er vor dypeste glæde.

Et besøk i Saltsjø-staden.

Av *Berthel L. Bellesen* i «Stavanger Aftenblad».

(Forts.)

Det verdensberømte, store pipeorgel danner likesom et alter bak talerstolen. Det er 40 aar gammelt. En ung mormon, som en kort tid hadde været ved en orgelfabrik i østen, paatok sig bygningen. Av furu er det bygget og er likesaa godt idag, som da det var nyt. — Fra klokken 12 middag til klokken 1 gies fri konsert i Tabernaklet for de tusener av turister, som næsten aaret rundt besøker byen. Ingen barn under 6 aar faar lov at komme ind. Dette orgel kan man ikke glemme. Organisten er en av de beste, som kan opdrives. Den dagen, jeg var der, spilledes Griegs «Længsel mot hjemmet». Det var en sand nydelse at lytte til al den herlige musik, som lød fra dette orgel. Best som tonerne hørtes som den svakeste hvisken,

kom de saa voldsomme som en kanontorden. En anden egenskap ved dette orgel er den, at det til sine tider ligner saa meget et veløvet blandet kor, at man gjerne kan tro, at organisten ikke spiller, men bare sitter og venter, indtil et skjult kor et eller andet sted bakom blir færdig, akkurat som i Trinity kirke i New York, hvor man virkelig har et skjult kor, som synger ekkoet. Dette findes dog ikke i Tabernaklet. Paa en tavle læste jeg navnene paa de mænd, som hadde været med at bygge orgelet, og fandt to navne som Nils Johnsen og Sjur Olsen, formodentlig begge norske. Det sier sig selv, at ved hjælp av Tabernaklet og orgelkonserten driver mormonerne en stor propaganda blandt turistene. Kirkens emblem er en bikube og dette symbol paa arbeidsomhet og flid staar paa taket av alle kirkens bygninger. Templet, det helligste sted, hvor ingen fremmed faar lov at komme ind, er en massiv stenbygning som kostet 4 millioner dollars og tok firti aar til at bygges. Det er for mormonerne som Salomons tempel for jøderne. Her foregaar vielser og daabshandlinger, ja endog ceremonier for de døde. De tror nemlig, at et levende menneske kan døpes og tro for de døde. Saaledes kan en død slegtning eller ven reddes fra den evige død ved en levendes daab og tro. Brudevielser utført i Templet gjælder baade for tid og evighet, mens vielser andetsteds kun gjælder for det nærværende. I daaben dykkes de under vandet, mens de ved altergangen nyder vand istedetfor vin.

Inden staten Utahs grænser findes omtrent 50,000 mormonere. I byen findes mange andre kirker av nærsagt alle slags bekjendelser, endog en norsk Luthers menighet er der. Den myrdede Joseph Smith hyldes som en profet og seer. Der paastaaes, at han hadde flere guddommelige aabenbaringer. Et par gamle stentavler, som han i en aabenbaring fra Gud blev styret til at finde paa et ensomt, øde sted, er grundlaget for «The Book of Mormon». Brigham Young var deres store leder. Han var et geni paa mange maater. Han blev ogsaa statens første guvernør. Av hans 19 koner lever kun en, men av hans 52 barn lever der mange, og flere av disse er dyktige forretningsmænd. Han sørget vel for dem alle. 10 av hans koner levet samtidig. Hver av dem hadde sit eget vakre hjem. Disse hjem er spredt rundt i byen og utpekes for den reisende.

I aaret 1885 blev flerkoneriet forbudt ved lov og i 1890 antok Mormonkirken denne lov. Kirken hævder meget paastaaelig at unge folk maa gifte sig. Det betragtes som en salighetssak — for unge kvinder især.

Efterat jeg kom ut av Tabernaklet fra konserten, vandret jeg rundt i Tempelgaarden for at se paa de prægtige monumenter. En veiviser følger med og forklarer alt for turistene. The Sea Gull Monument — Maakemonumentet — var det mest interessante. Det staar utenfor hovedindgangen til Tabernaklet. Dette monument er opreist til ære for sjømaaken, som mormonerne paastaar frelste hele deres avling og derved avverget hungersnød. Avlingen stod færdig til indhøstning. Folket glædet sig til den storslagne avling, som stod færdig. Men saa kom der sværme av insekter, som kaldes Mountain Cricket. Hele avlingen truedes med ødelæggelse. Folk arbeidet i fortvilelse for at jage dem bort, men forgjæves. Endel kvinder kom da sammen til bøn og som svar paa denne, sies der, kom en vældig flok av sjømaaker, som jaget fjeldinsektene paa flukt. Der er ogsaa i Tempelgaarden monumenter av Smith, brødrene Joseph og Hyrum. En ganske stor bygning, som benyttes til museum og oplysningskontorer. Det var interessant at bese alle de gamle saker. Jeg saa bl. a. en liten haandkjærre, som en av mormonerne hadde dradd sin gamle, avfældige og syke mor paa like fra Illinois over de ubanede veier og svære fjeld. Der fandtes ogsaa flere indianske mumier, som var fundet utover i fjeldene og i dalen. De var noksaa godt bevaret og saa ut omtrent som de ægyptiske mumier, jeg har set paa museet i Liverpool. Fra museumsbygningen tilraadet en av personalet mig at gaa til mormonernes historiske bygning for der at faa oplysning om de, jeg ledte efter, mormonere utvandret fra Sandnes.

Som før nævnt, blev jeg fortalt at en av byens mest anseede og dyktigste sakførere og i mange aar dommer var en nordmand ved navn Nilsen. De faa timer, jeg nu hadde igjen, før jeg skulde reise, vilde jeg benytte til at finde en eller anden landsmand; især interesserte det mig om der fandtes nogen fra Stavanger-kanten. Jeg fandt den store bygning, hvor dommeren skulde ha sit kontor, og oppe i 3. etage fandt jeg kontoret; men ingen der. Jeg ventet nogen minutter og spurte en

og anden, som kom og gik, men ingen visste, hvor dommeren var. Saasom jeg gik bort over gangen og læste navnene paa dørene, fandt jeg en, hvorpaa der stod Attorney Anderson. Jeg tænkte, han var nordmand, og gik ind. Nei! han var skotte. Han blev interessert i min søken og underrettet mig om, at dersom jeg henvendte mig i mormonernes historiske bygning paa det og det kontor, vilde jeg finde en nordmand, som var ansat der, og av ham vilde jeg faa al oplysning om mine folk. Jeg skyndte mig avsted og fandt kontoret og manden. Hilste ham med engang med et norsk «goddag» og fik til svar «how do you do». Jeg spurte om han ikke kunde tale norsk. Yes, men han likte best at tale engelsk. Om han var født i Norge? Yes. Hadde ogsaa været paa besøk i Norge et par gange, men likte ikke Norge. Jeg fortsatte i det norske sprog, men fik svar i det engelske. Han hadde ingen greie paa nogen anden norsk end dommer Nilsen.

(Sluttes.)

Daab.

I Kristiania blev følgende personer døpt av ældste Emil Haagensen den 20. oktober 1923: Herman Bang, Vidar Lorentzo Pedersen, Rolf Hyrum Pedersen og Lilly Theodora Pedersen. Haandspaalæggelsen utførtes av missionspræsident A. Richard Peterson og grensforstander Axel A. Nylander.

— I Bergen blev følgende personer døpt av konferansepræsident Oluf K. Karlsen den 20. oktober 1923: Henrik Johan Dahl, Fredleif Vestgaard, Martha Vestgaard og Maud Thomassen. Haandspaalæggelsen utførtes av præsident Oluf K. Karlsen og ældsterne M. O. Frøisland og Johan Sætrum.

Herrens ord til ældsterne.

«Se, de er utsendte for at prædike mit evangelium i de ugudeliges forsamlinger; derfor gir jeg dem denne befaling: «Du skal ikke bortødsle din tid, ei heller skal du begrave dit talent, saa at ingen blir bekjendt dermed.» (Paktens bok 60 : 13.)

BARNAS AVDELING

Fra ploggut til profet.

En kort skildring av profeten Joseph Smiths liv
av ældste William A. Morton.

Oversat fra originalen av Borghild Nielsen.

7. Joseph erholder platerne.

I de to følgende aar hjalp Joseph sin far paa farmen. Han arbeidet ogsaa endel paa naboernes farmer. Han utførte sit arbeide godt, saa hans arbeidsgivere var fornøiet med ham. — Saa begyndte han at arbeide i en gammel sølvmine, der eiedes av en mand ved navn Josiah Stoal. Da en maaned var gaat fik Joseph hr. Stoal til at slutte med at arbeide i minen, da der ikke var nogen utsikter til at den kunde lønne sig. Men hr. Stoal vilde ikke skilles fra Joseph, hvorfor han gav ham et andet arbeide. — Mens Joseph arbeidet for denne mand, bodde han hos en familie som het Hale. De hadde en datter som het Emma. Joseph og Emma kom til at bli glad i hinanden, og efter en tids forløp blev de gifte. Efterat Joseph var gift begyndte han atter at arbeide for sin far.

Tilsist kom tiden da Joseph skulde faa ta op platerne. Det var den 22. september 1823. Han var fyldt av baade glæde og frykt, da han gik til høien Kumorah. Her møtte han engelen Moroni. Dækket over stenkisten blev nu fjernet og de hellige optegnelser blev tat frem fra deres skjulested og overrakt Joseph. Det himmelske sendebud paala ham at ta godt vare paa platerne og ikke la dem komme ut av hans hænder paa veien. Platerne var ca. 8 tommer lange og hver av dem var omtrent av samme tykkelse som almindelig tin. De var bundet sammen med tre ringer og utgjorde en bok, omtrent 6 tommer tyk. Endel av optegnelserne var forseglet. Engelen fortalte Joseph, at naar han hadde oversat den uforseglede del, vilde han komme igjen og hente platerne.

Da det kom ut at Joseph hadde disse plater, var der nogen onde mænd der gjorde alt hvad de kunde for at faa tak i dem. Men de seiret ikke, ti Joseph erindret engelens befaling og holdt dem skjult. — Forfølgelsen blev saa stor i Manchester at Joseph og hans hustru besluttet at reise til Pensylvanien til

hans hustrus forældres hjem. Men hvordan de skulde komme dit, visste de ikke. Det var næsten 150 engelske mil, og Joseph hadde ikke penger. Men Herren sendte sin tjener hjælp. Han inspirerte en mand som het Martin Harris til at gi Joseph 50 dollar til at hjælpe ham paa reisen. Joseph var meget taknemmelig for denne venlighet og fra den tid var Martin Harris en av hans beste venner.

Med sin hustru og de hellige optegnelser drog Joseph i en vogn til Pensylvanien. En dag blev han stanset av nogen onde mænd. De gjennemsøkte vognen, men fandt ikke platerne. Joseph hadde gjemt dem i en tønde der var fyldt med bønner.

I sin svigerfar Hale's hjem begyndte Joseph at oversætte skrifttegnene paa platerne til det engelske sprog. (Forts.)

*

Bøn.

Jeg vet at Gud hører vore bønner, for om søndagen naar vi skal til søndagsskolen og det har regnet om morgenen naar vi vaakner, saa har jeg og mine søskende og mor bedt Gud om ophold, og det har vi faat naar vi skal til at gaa. Naar vi er kommet hjem igjen, har det begyndt at regne, men naar vi skulde gaa til møtet om eftermiddagen har veiret blit pent igjen. Jeg vet derfor at Gud hører vore bønner, og det takker jeg ham for morgen og aften.

8 aar. *Trygve Larsen,* Drammen.

*

Lille Hans.

En gut som het Hans var søn av en fattig enke. De bodde i gaarden hos nogen rike folk, og mine forældre bodde i sidebygningen i samme gaard. De rike hadde en liten datter som het Else. En dag da Hans var nede ved sjøen kom ogsaa Else dit ned. Hun gik ut i en liten baat og den begyndte at bli fuld av vand, saa hun holdt paa at drukne. Else skrek da om hjælp. Hans hørte det og kastet av sig jakken og hoppet uti vandet og bar hende paa land. Han bar hende derefter hjem og Elses forældre gav ham en stor sum penger, hvorefter Hans gik lykkelig ind til sin mor.

14 aar. *Ingrid Jorde,* Drammen.

Mor.

Hvad er vel livet uten en mor?
Jeg tror livet blir trist her paa jord.
Derfor, husk baade liten og stor:
Vokt og pas vel din omhyggelige mor.

Bare du visste hvad en mor betød,
men det gjør man oftest ikke — før hun er død.
Da forstaar de, hvad hun for dem har gjort;
Men det er forsent naar hun er gaat bort.

Du maa aldrig glemme
om din mor hviler i jordens gjemme,
at en tak du faar, om ikke av din mor,
saa av ham som i himmelen bor.

Vor Herre og vor Gud
vet om du lyder det fjerde bud,
som sier: Du skal hædre din far og mor,
og velsignelsen er, du skal længe leve paa jord.

Vær glad ved en mor at eie,
om du synes streng hun leder dig paa rette veie,
for din mor dig intet ondt vil.
Vent med din opbrusenhet og se til.

Mor gir dig i hungerens tider
den siste bite brød, om hun derved selv lider.
Hun gjør det for at vi skal trives.
Kan en større kjærlighet vel eder gives?

Hvad monne vi saa til gjengjæld gjøre?
Jo, vi skulde paa hendes formaninger høre.
Vi skulde hende ære, akte og hjælpe vi yngre,
saaledes at hendes byrde ei blir tyngre.

For det er for sent at elske hende naar hun dør.
Gi hende roser mens hun lever — det er hvad I bør.
Ja, elsk din mor og strø roser for hendes fot,
gjør hvad hun sier — og gjør aldrig imot.

14 aar gammel. *Hilmar P. Simonsen,* Kristiania.

INDHOLD:

Alberta Tempels indvielsesbøn	321	Daab	333
Reiser i missjonsmarken	328	Herrens ord til ældsterne	333
Vor dypeste glæde	329	Barnas avdeling	334
Et besøk i Saltsjø-staden	330	Mor	336

Utgit og forlagt av *A. Richard Peterson,* Osterhaugsgt. 27, Kr.a.
Trykt i Arbeidernes Aktietrykkeri, Kristiania.